

hold, hvor B-holdet vil blive mest for unge, især unge kvinder, som der er flest af i arbejdsledighedsgruppen. Og loven vil blive nærmest overflødig, da beskæftigelsesprojekter for unge kan iværksættes allerede i dag efter de gældende love.

Med hensyn til de tilskudsordninger, lovforlaget bygger på, kan mindretallet acceptere sådanne former for arbejdsgivertilskud, der ikke ydes til virksomheder generelt, men som præcist er knyttet til oprettelse af arbejdspladser.

Et *fjerde mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Det radikale venstre har i maj 1982 fremlagt »En strategi for beskæftigelse og investering i 80'erne« og har i forhandlingerne med regeringen fremført hovedsynspunkterne i denne strategi. Hovedelementerne i strategien er, at der er brug for en langsigtet økonomisk politik. Kun herigennem kan der opnås et afgørende fald i arbejdsledigheden, samtidig med at forbedringen af betalingsbalancen fortsættes. Efter det radikale venstres opfattelse er indkomspolitik det eneste virkemiddel, som kan forbedre både beskæftigelse og betalingsbalance. Men en indkomstpoltisk løsning har kun udsigt til succes, hvis den har perspektiv, dvs. den fastlægger strategien for de kommende 4-5 års økonomiske politik. En sådan politik må efter partiets opfattelse suppleres med gennemførelse af en skattereform, obligatorisk overskudsdeling og forbedrede uddannelses tilbud.

Regeringen har imidlertid ikke ønsket at diskutere indkomspolitik. Det er ikke tiden nu efter regeringens opfattelse. Det radikale venstre er ikke enig heri og har på den baggrund konkluderet, at regeringens økonomiske udspil er utilstrækkeligt og derfor ikke kunne danne grundlag for en økonomisk politisk aftale. Det radikale venstre har i erkendelse heraf valgt at tage stilling til de enkelte forslag hver for sig i regeringens udspil fra marts og maj til bekæmpelse af ungdomsledighed og finansiering heraf. Det radikale venstre finder dog, at de knopskydninger, der i disse år fremkommer i form af forskellige direkte og indirekte tilskudsordninger til arbejdspladser, kan indebære spekulation i ordninger og dermed føre til forvriddning såvel i forholdet mellem kommuner, amter og

stat som mellem det private erhvervsliv og den offentlige sektor.

I 1982 er der ikke grundlag for at vente nogen afgørende bedring i beskæftigelsesudsigterne. Det radikale venstre er derfor enig med regeringen i de betragtninger, der gøres i nærværende lovforslag om jobskabelse, hvor der står: »I denne situation er det naturligt, at man interesserer sig for muligheden af at kunne anvende de meget store beløb, der i dag udbetales som dagpenge og bistandshjælp til arbejdsløse, på en sådan måde, at der bliver sat arbejde i gang.« Det radikale venstre skal imidlertid understrege, at sådanne tiltag ikke må føre til, at der blot sker en omflytning af personer mellem beskæftigelse og ledighed og heller ikke må føre til en flytning fra privat til offentlig produktion.

Regeringen anfører endvidere i sine generelle bemærkninger til dette lovforslag: »Kræfterne må derfor samles omkring en målrettet indsats, der på samme tid skaber nye arbejdspladser på samfundsmæssigt vigtige områder og bidrager til at formindske de mere specielle ledighedsproblemer.« Det radikale venstre er enig med regeringen i disse betragtninger.

Regeringen siger også: »Den store ungdomsarbejdsledighed betyder, at mange vil forlade skolesystemet uden at opnå den selvtilid, som beskæftigelse giver, og uden at få mulighed for at tilpasse sig de normer, der gælder for at kunne begå sig på en arbejdsplads.« Det radikale venstre deler disse betyrminger.

Det understreges også af ledighedstallene fra Danmarks Statistik 12. maj, som viser et landsgennemsnit på 15,6 pct., men for de 18-19-årige 23,2 pct. og for de 20-24-årige 24,3 pct.

Det radikale venstre finder på denne baggrund, at jobskabelsesloven bør beholdes de 18-25-årige. Herved tilgodeses alle de ovennævnte synspunkter. Forslaget bliver målrettet specielt mod de unge, navnlig de unge der trues af mere langvarig arbejdsledighed. De passive arbejdsledighedsdagpenge anvendes aktivt, og der bliver løst en række samfundsnyttige opgaver, der ellers ikke ville blive løst. Gennem en øvre aldersgrænse begrænses endvidere en række bivirkninger som f.eks. konkurrenceforvriddning, flytning af arbejde fra privat til offentlig sektor, og i